

ספר זוהר המהרח"ו

ענף א: הקדמת מורינו הרב חיים ויטאל זכותו יגן עלינו אמן על שער ההקדמות.
ענף ב: הקדמת מורינו הרב חיים ויטאל זכותו יגן עלינו אמן על שער ההקדמות
ספר דרך עץ חיים להרח"ו ל (רבינו משה חיים לוצאטו) בעל ספר מסלות ישירים -
והוא הקדמה לספר פתחי חכמה, והוא מוסר על ספר עץ החיים למורינו הרב
חיים ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא.

חלק א
אור הזוהר 312 * חשוון תשע"ד
מפעל הזוהר העולמי
בנשיאות נ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

חלק א

מבוא להקדמת המהרח"ו זיע"א

יהודי יקר!

1. האם אתה רוצה שיבוא משיח?
2. האם אתה רוצה שיבנה בית המקדש?
3. האם אתה רוצה לצאת מהגלות?
4. האם אתה רוצה להינצל ממלחמת גוג ומגוג?
5. האם אתה רוצה להינצל מפגעים רעים?
6. האם אתה רוצה שפע ברוחניות ובגשמיות?
7. האם אתה רוצה בני חיי ומזוני?
8. האם אתה רוצה לקבל פני משיח צדקינו?
9. האם אתה רוצה לזכות לחיי עולם הבא?
10. האם אתה רוצה לקרב גאולת ישראל ברחמים?
11. האם אתה רוצה לבטל גזרות קשות?
12. האם אתה רוצה לטהר ולקדש את נשמתך שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי?
13. האם אתה רוצה להרחיק מעצמך כל המקטרגים ויצר הרע?
14. האם אתה רוצה להשמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא?
15. האם אתה רוצה להנצל מתאוות רעות וממדות רעות?
16. האם אתה רוצה לחזות בנעם השם?
17. האם אתה רוצה להנצל מטמטום הלב ולהפוך לב האבן ללב מאיר ומבין?
18. האם אתה רוצה להבין את המודך שיתקיים בך?
19. האם אתה רוצה להעלות את נשמת הנפטרים ולתקן נשמתם להעלותם למקומם העליון ולהצילם מכל דינים?
20. האם אתה רוצה לזכות לניסים ונפלאות?
21. האם אתה רוצה פשמיח יבוא, להיות מהראשונים לקבל פני משיח צדקינו?
22. האם אתה רוצה לדעת: מה אומר רבי חיים ויטאל והבעל שם טוב ז"ע על הבנינים הגדולים והמפוארים בירושלים ובכל ארץ ישראל ובכל העולם, אם אתה נותן להם כסף ומחזק אותם, אתה מחזיק את הערב רב הכי גדול, השטן הכי גדול בעולם, שילחם נגד משיח צדקינו.

עם הכסף שלך שאתה מחזק את הישיבות והראשי ישיבות שלא לומדים זוהר הקדוש, אתה נלחם נגד הקדוש ברוך הוא, שלפני ביאת המשיח הקדוש ברוך הוא ילחם עם הערב רב, ואתה מחזק את השונא הגדול של הקדוש ברוך הוא. כמה יותר ספרי תורה שהוא מכניס בבית המדרש שלו אתה מכניס יותר קליפה, כי כל זה עושים בשביל הגאולה שמסריח מסוף העולם ועד סופו (ראה באריכות לקמן הקדמה א' לעץ חיים, ובתולדות יעקב יוסף פ' נשא).

32. האם ידעת? איזה עשירים, [שאינן להם זכות לתת צדקה למקום הנכון, ובונים את הערב רב] ואיזה רבנים, וראשי ישיבות, הם ראשי הערב רב, המעכבים את הגאולה השלימה, ונלחמים ישר נגד הקדוש ברוך הוא, עם כל הצדקות שנותנים, וכמה יותר צדקות שנותנים מעכבים יותר את הגאולה שלימה, והם יהיו עיקר הגורמים שיהיה חס ושלום גירוש לעם ישראל [עם צרות גדולות אשר לא היתה כמוהו], וכולם יפסידו הפרנסות, וכל זה יהיה האשמה שלהם. וכל זה הם יכולים לתקן על ידי תוכחה, שיפרסמו וידפיסו המאמר הזה, עד שיגיע לכל אחד ואחד מישראל, אבל רק אם יעשו את זה תיכף ומיד ממש, כי כל יום הוא פסידא דלא הדרי, כי הזמן עבר. ואם לא יעשו את זה הם יהיו הראשונים שילכו בגירוש ויהיה להם צרות גדולות אשר לא היתה כמוהו ח"ו (משכיל אל דל מהצה"ק רבי הלל מקאלמאייע).

אם אתה רוצה תשובה לכל השאלות, הקדש 10 דקות מזמנך ללמוד את מאמר קדוש ה' רבנו חיים ויטאל תלמידו המובהק של האריז"ל זיע"א.

עֲנֵה א

הקדמת מורינו הרב חיים ויטאל זכותו יגן עלינו אמן על שער ההקדמות

בנחיריהם, סתומי העינים ואטומי הלב, קומו והתעוררו אל השכינה, שיש לכם לב בלי השכל לדעת אותה, והיא ביניכם.

אפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים

ורְאָא דמלה קול אומר קרא. כגון קרא נא היש עונך וגו' והיא אומרת מה אקרא כל הבשר חציר כלאי אינון כבעירה דאקלון חציר, וכל חסדו כציץ השדה, כל חסד דעבדי לגרמיהו הוא דעבדי. ואפילו כל אינון דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין.

לשון הקודש: וסוד הדבר - קול אומר קרא, כמו קרא נא היש עונך ואל מי מקדושים תפנה, והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר חציר, הפל הם פבהמות שאוכלות חציר, וכל חסדו כציץ השדה, כל החסד שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים.

אלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בהקמת הקבלה - או להם שגורמים שילך המשיח מהעולם, או להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדון בעולם

ובהוא זמנא מצאתי כתוב (תקוני זהר תקון ל'): ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט), דא איהו רוחו של משיח, וי לון מאן דגרמי דיוזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בהקמת הקבלה וגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי יו"ד מינה, ואשתאנת ב"ת בישיה, וי לון דגרמי עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדון בעלמא, והאי רוח דאסתלק דאיהו רוחו של משיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב).

קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה ורמנא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה, מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

(א) סבת ארץ הגלות - אוי לנו כי פנה היום אומר הצעיר מעיר. הדל באלפי חיים ויטאל בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא:

בהיותי בן שלשים לכה תשש כחי ישבתי משתומם. ומחשבותי תמהים. כי עבר קציר פלה קיץ ואנחנו לא נושענו. רפואה לא עלתה למחלתנו. אין מזור לבשרנו. ולא עלתה ארוכה למכתנו לחרבן בית מקדשנו. הנחרב זה היום אלף ות"ק וד' שנים (1504) אוי לנו כי פנה היום יום אחד של הקדוש ברוך הוא שהוא אלף שנים וגם נטו צללי ערב שהם ת"ק וד' שנים יותר מחצי היום הב'. וכלו כל הקצין ועדין בן דוד לא בא. ונודע את אשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו פאלו נחרב בימיו. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה נתארך קצנו וגלותנו. ומדוע לא בא בן ישי.

אותם ישנים ששנה בנחיריהם, סתומי העינים ואטומי הלב

ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דני. ממאמר אחד הובא בספר התקונים תקון ל' (דף ע"ג): וזה לשונו: נתיב תניינא פתיב ורוח אלהים מרחפת וגו', מאי ורות, אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתכחת בינייהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשניתא בחוריהו, סתימין עיינין אטימי לבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכונו לבא בלא סקלתנו למנדע ביה, ואיהו ביניכו.

לשון הקודש: הנתיב השני, ורוח אלהים מרחפת על פני המים. מה זה ורוח? אלא בודאי בזמן שהשכינה יורדת לגלות, הרוח הוא נושבת על אותם שמתעסקים בתורה, משום שהשכינה נמצאת ביניהם, והרוח הוא נפשית קול, ותאמר קר: אותם ישנים ששנה

א. כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה גם בתקון ל' פתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים

לשון הקודש: באותו זמן ויזכר כי בְּשֵׁר הַמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ ולא ישוב לעולם, זוהי רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא 'ממנה, ונשארת ב' יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדו בעולם, והרוח הזו שמסתלקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהוה.

יראה ואהבה על מנת לקבל פרס היא של שפחה ותחת שלש רגזה ארץ וגו' תחת עבד פי ימלוך, ושפחה פי תירש גבירתה

פקודא תנינא ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור (בראשית א ג) ... ובגין דא אמר הקדוש ברוך הוא (שיר ב ז) השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ כו' דאיהו רחמימו בלא פרס, ולא על מנת לקבל פרס, ויראה ואהבה על מנת לקבל פרס איהי שפחה, ותחת שלש רגזה ארץ וגו' תחת עבד פי ימלוך, ושפחה פי תירש גבירתה (משלי ל לא). עד כאן לשונו.

לשון הקודש: מצוה שניה, ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, ... (דף עד ע"ג) ומשום זה אמר הקדוש ברוך הוא, השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, שהיא אהבה (שהיא רחמים) בלי פרס, (עד שהוא יחפץ), ולא על מנת לקבל פרס, שיראה ואהבה על מנת לקבל פרס היא של שפחה, ותחת שלוש רגזה ארץ וגומר תחת עבד פי ימלוך ושפחה פי תירש גבירתה.

ב עסק התורה שלא לשמה - הם נקראים עוסקים בתורה שלא לשמה - ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, הלומדים רק פשוט דומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים

והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות תרות, וגם להיותם מקלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמים וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם.

כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליטו על פניו ולא יצא לאויר העולם, והם מהערב רב, ואומרים הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין פתי כנסיות ופתי מדרשות ושניין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה

ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין פתי כנסיות ופתי מדרשות ושניין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליטו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

הבית שיתן לו על לחם להשיב נפשו. ופעם אחד אמר בלבו שזהו חסרון אמונה לילך ולבקש לחם אלא יבטח באלקיו באמונה שלימה שלא יחסר מזונו, ופעם אחד התענה שלשה ימים כדרכו ואחר התענית לא היה מי שיתן לו מעט לחם והלך והתענה עד שהיה קרוב למות ולא היה מי שיתן לו שום דבר, והיה רעש גדול למעלה ולא היה בכל המקום מי שיזדמן לפניו זה המצוה הגדולה לקיים נפש קדוש כזה. כי לא היה אפילו אחד שיהיה ראוי לזה אף שהיו שם אנשים כשרים הרבה לא היו ראויים למצוה זאת שישלח לו השם יתברך דורון כזה כמבואר בזוהר הקדוש (ויקהל דף קצ"ח ע"א), וברא לו השם יתברך שני דדין בפיו, אחד הוציא דבש ואחד הוציא חלב, ושלושה חדשים היה נזיון מזה הדבש וחלב שהיה יונק מן הדדין שבפיו, ואחר עבור שלשה חדשים בא אליו אחד ואמר לו זוסיא קח לך ששה גראשין וקנה לך לחם אוי ברגע נפסק זה הדבש וחלב, כך סיפר הצדיק בפיו למורי וחמ"ו, עכ"ל בספר היכל הברכה.

העצה: על כן צריכים להתפלל הרבה להשם יתברך שיוכה לעזור לעני תלמיד חכם הגון, ולתת צדקה רק לשייכות שלומדים זוהר הקדוש, ולא חס ושלוש לעזור לרבני ועסקני הערב רב שנלחמים נגד הקדוש ברוך הוא, ואז תהיה הצדקה חשובה לפני הקדוש ברוך הוא.

ד. וזה לשון הזוהר בראשית (דף כ"ה): באריכות: ... וקמש מינין אנון בערב רב ואנון (סי' נג"ע ר"ע) ג'פילים ג'בורים ע'נקים ר'פאים ע'מלקים. ובגינייהו נפלת ה' זעירא מאתרהא. בלעם ובלק מסטרא דעמלק הוה. טול ע"ם מן בלעם ל"ק מן בלק אשתאר בכל (בראשית יא) פי שם בלל ה' שפת כל הארץ. ואלין אנון דאשתארו מאלין דאתמר בהון

ב. מי שאינו עוסק בספר הזהר ... כל תורתו שעוסק, משפה ולחוף, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא קלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים

הרב הקדוש מקאמארנא כתב בספרו "היכל הברכה": - בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקוניו וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק, הוא משפה ולחוף, קדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא קלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין, וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב, הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא לשכינתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר, וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, עד כאן לשונו. (היכל הברכה קאמארנא פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י').

ג. מעשה נורא בענין צדקה: סיפור נורא מובא בספה"ק היכל הברכה פרשת ואתחנן (על פסוק הטיבו כל אשר דברו), מהרה"ק הרבי ר' זושא מהאניפאלי זי"ע, וז"ל: "וסיפר לי מורי חמי הצדיק המפורסם מהרה"ר זוסיא מרדכי מפינטשוב ששמע מאיש אלקים קדוש מהרה"ר זוסיא מאניפאלי שסיפר לו איך בעניותו היה שמש בעיר אוסטראה והיה דרכו להתענות שנים ושלושה ימים, ואחר כך היה הולך לבקש מאיזה בעל

ג) ראיה שאין עוסקין לשמה

ואמנם האנשים האלה מראים תומה וענוה באמנם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה: והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כף הוא באמרו לשון קלות כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה

(בראשית ז) וימח את כל היקום, ומאלין דאשתארו מנהון בגלותא רביעאה אנון רישין בקיימא סגי. ואנון קיימין על ישראל כלי חמס. ועלייהו אתמר (בראשית ו) כי מלאה הארץ חמס מפניהם, אלין אנון עמלקים.

... ותמושה מינים הם בערב רב, והם: ג'פילים ג'בורים ע'נקים ר'פאים ע'מלקים. ובגללם נפלה ה' קטנה ממקומה. בלעם ובלק היו מצד של עמלק. תחז ע"ם מן בלעם, ל"ק מן בלק, ישאר בבל, (בראשית יא) כי שם בלל ה' שפת כל הארץ. ואלה אותם שנשארו מאותם שנאמר בהם (שם ז) וימח את כל היקום. ומאלה שנשארו מהם בגלות רביעית, הם ראשים בקיום רב, והם מעמידים על ישראל כלי חמס, ועליהם נאמר (שם ח) כי מלאה הארץ חמס מפניהם. אלה אותם עמלקים.

רבני הערב רב בונים בתי כנסיות ומדרשות, ושמים בהם ספר תורה ועטרה על ראשו, ולא לשם ה', אלא לעשות להם שם

... גבורים מינא תליתאה עלייהו אתמר המה הגבורים וגו' אנשי השם. ואנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם. ובנין בתי כנסיות ומדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישוי, ולא לשמא דיי, אלא למעבד לון שם. הדא הוא דכתיב ונעשה לנו שם, וסטרא אחרא מתגברין על ישראל דאנון כעפרא דארעא. וגולין לון ואתברת עבדתא ועלייהו אתמר (בראשית ז) והמים גברו מאד מאד על הארץ.

לשון הקודש: הגבורים - מין שלישי, עליהם נאמר (בראשית ז) המה הגבורים וגו' אנשי השם, והם מצד אלה שנאמר בהם (שם יא) הבה נבנה לנו עיר וגו' ונעשה לנו שם. ובונים בתי כנסיות ומדרשות, ושמים בהם ספר תורה ועטרה על ראשו, ולא לשם ה', אלא לעשות להם שם. זהו שכתוב ונעשה לנו שם. וצד אחר מתגברים על ישראל שהם כעפר הארץ, וגוללים אותם ומתבטלת העבודה, ועליהם נאמר (שם ז) והמים גברו מאד מאד על הארץ.

הערב רב בזמן שתבא פקידה לישראל ימחו מהעולם

רפאים מינא רביעאה. אם יחזון לישראל בודחא מתרפין מנניהו. ואית לון רשו לשזבא לון ולא בעאן. ומתרפין

ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרם ולעין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה פהלכתה, ומי זה האיש אשר לא ילדו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו.

מאורייתא ומאלין דמשתדלין בה למעבד טב עם עובדי כוכבים ומזלות. עלייהו אתמר (ישעיה כו) רפאים בל קומו, בזמנא דייתי פקידה לישראל אתמר בהון (ישעיה כו) ותאבד כל זכר למו.

לשון הקודש: **הרפאים** - מין רביעי, אם יראו את ישראל בדחוק, מתרפים מהם, ויש להם רשות להצילם ולא רוצים. ומתרפים מהתורה ומאלה שמשתדלים בה לעשות טוב עם עובדי כוכבים ומזלות. עליהם נאמר (ישעיה כו) רפאים בל קומו. בזמן שתבא פקידה לישראל, נאמר בהם (שם) ותאבד כל זכר למו.

הערב רב מחזירים את העולם לתהו ובהו

ע'נקים מינא חמישאה דאנון מזולין לאלין דאתמר בהון (משלי א) וע'נקים לג'גרותיך. ועלייהו אתמר (דברים ה) רפאים יחשבו אף הם כע'נקים שקילין דא לדא. אלין אנון דאהדרו עלמא לתהו ובהו. ור'זא דמלה (רבגנייהו) חרב בי מקדשא והארץ היתה תהו ובהו דאיהי עקרא וישובא דעלמא. מיד דייתי אור דאיהו קודשא בריך הוא יתמחון מן עלמא ויתאבדון. אכל פורקנא לאו איהי תליא אלא בעמלק עד דיתמחי דביה אומאה והא אוקמוה.

לשון הקודש: **הע'נקים** - מין חמישי, שהם מזוללים לאותם שנאמר בהם (משלי א) וע'נקים לג'גרותיך, ועליהם נאמר (דברים ה) רפאים יחשבו אף הם כע'נקים. שקולים זה לזה. אלה אותם שמחזירים את העולם לתהו ובהו. וסוד הד'קב, [שבגללם] נחרב בית המקדש והארץ היתה תהו ובהו, שהיא עקר וישוב העולם. מיד כשיבא האור, שהוא הקדוש ברוך הוא, ימחו מן העולם ויאבדו. אכל הגאלה אינה תלויה אלא בעמלק עד שימחה, שבו השבועה, והרי פרושה.

ה. כתב האור החיים הקדוש (פרשת בחקתי כ"ו י"ב) דרך למוד תורה לשמה מציל מהיצר, ועל תורה לשמה נאמר, תורה מינא ומצלא.

ובספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה) פתב באריכות: שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקים העולם. ואין לנו תורה לשמה יותר מלמוד הזהר הקדוש, (עין אור הזוהר).

